

μὲν τούτων (ἔφη) καὶ αὖθις ἐκποιήσῃ⁴⁸ διαλέγεσθαι. Νῦν δὲ περὶ τὴν μυθολογίαν γενώμεθα⁴⁹. — ΞΕΝ. Ἐστω οὕτως.

ΠΡ. Ὅρᾳς οὖν, ὥς ἂν²⁹ παρέλθῃς τὴν πύλην ταύτην ἀνώτερον ἄλλων περιθόλον, καὶ γυναῖκας ἔξω τοῦ περιθόλου ἐστηκυίας, κεκοσμημένας, ὥσπερ [αἱ] ἑταῖραι εἰώθασι; — ΞΕΝ. Καὶ μάλα. — ΠΡ. Αὗται τοίνυν ἡ μὲν Ἀκρασία καλεῖται, ἡ δὲ Ἀσωτία, ἡ δὲ Ἀπληστία, ἡ δὲ Κολακεία. — ΞΕΝ. Τί οὖν ὧδε ἐστήκασιν αὗται; — ΠΡ. Παρατηροῦσιν (ἔφη) τοὺς εἰληφότας τι παρὰ τῆς Τύχης. — ΞΕΝ. Εἶτα τί; — ΠΡ. Ἀναπηδῶσι, καὶ συμπλέκονται αὐτοῖς καὶ κολακεύουσι καὶ ἀξιούσι παρ' αὐταῖς μένειν, λέγουσαι ὅτι βίον ἔξουσιν ἡδὺν, καὶ ἄπονον, καὶ κακοπάθειαν ἔχοντα οὐδεμίαν. Ἐὰν οὖν τις πεισθῇ ὑπ' αὐτῶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ἡδυπάθειαν, μέχρι μὲν τίνος ἡδεῖα δοκεῖ εἶναι ἡ διατριβή, ἕως ἂν⁵⁰ γαργαλίῃ τὸν ἄνθρωπον, εἴτ' οὐκ ἔτι. Ὅταν γὰρ ἀνανήψῃ⁵¹ αἰσθάνεται ὅτι οὐκ ἦσθιεν⁵², ἀλλ' ὑπ' αὐτῆς⁵³ κατησθίετο καὶ ὑβρίζετο. Διὸ καὶ ὅταν ἀναλώσῃ πάντα, ὅσα ἔλαβε παρὰ τῆς Τύχης, ἀναγκάζεται ταύταις ταῖς γυναῖξιν δουλεύειν, καὶ πάνθ' ὑπομένειν, καὶ ἀσχημονεῖν, καὶ ποιεῖν ἕνεκεν τούτων, ὅσα ἐστὶ βλαβερά, οἷον ἀποστρεφῖν⁵⁴, ἱεροσυλεῖν, ἐπιορκεῖν, προδιδόναι, ληΐζεσθαι⁵⁵ καὶ πάνθ' ὅσα τούτοις παραπλήσια. Ὅταν οὖν πάντα αὐτοῖς⁵⁶ ἐπιλίπῃ, παραδίδονται τῇ Τιμωρίᾳ. — ΞΕΝ. Ποία δ' ἐστὶν αὕτη; — ΠΡ. Ὅρᾳς ὀπίσω τι αὐτῶν (ἔφη), ὥσπερ θυρίον⁵⁷ μικρὸν, καὶ τόπον στενόν τινα, καὶ σκοτεινόν; — ΞΕΝ. Καὶ μάλα. — ΠΡ. Οὐκοῦν καὶ γυναῖκες αἰσχροὶ⁵⁸, καὶ ρυπαραὶ, καὶ ῥάκη ἡμφιςμμέναι δοκοῦσι συνεῖναι; — ΞΕΝ. Καὶ μάλα. — ΠΡ. Αὗται τοίνυν (ἔφη), ἡ μὲν τὴν μάστιγα ἔχουσα, καλεῖται Τιμωρία ἡ δὲ τὴν κεφαλὴν ἐν τοῖς γόνασιν ἔχουσα, Λύπη ἡ δὲ τὰς τρίχας τίλλουσα ἑαυτῆς, Ὀδύνη. — ΞΕΝ. Ὁ δ' ἄλλος οὗτος, ὃ παρερηκώς αὐταῖς, δυσειδής τις, καὶ λεπτὸς, καὶ γυμνός, καὶ μετ' αὐτοῦ τις ὁμοία αὐτῷ, αἰσχρά, καὶ λεπτή, τίνες εἰσὶ; — ΠΡ. Ὁ μὲν, Ὀδυρμὸς καλεῖται (ἔφη) ἡ δὲ, ἀδελφὴ αὐτοῦ, Ἀθιμία. Τούτοις οὖν παραδίδονται⁵⁹ καὶ μετὰ τούτων συμβιοῖ τιμωρούμενος. Εἶτα ἐνταῦθα πάλιν εἰς τὸν ἕτερον οἶκον ῥίπτεται εἰς τὴν Κακοδαιμονίαν, καὶ ὧδε τὸν λοιπὸν βίον καταστρέφει⁶⁰ ἐν πάσῃ κακοπραγίᾳ, ἂν μὴ ἡ Μετάνοια αὐτῷ τύχῃ συναντήσασα. — ΞΕΝ. Εἶτα τί γίνεται ἐὰν ἡ μετάνοια αὐτῷ συναντήσῃ; — ΠΡ. Ἐξαιρεί⁶¹ αὐτὸν ἐκ τῶν κακῶν, καὶ συνίστησιν⁶² αὐτῷ ἑτέραν Δόξαν καὶ Ἐπιθυμίαν, τὴν εἰς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν ἄγουσαν, ἅμα δὲ καὶ τὴν εἰς τὴν Ψευδοπαιδείαν καλουμένην. — ΞΕΝ. Εἶτα τί γίνεται; — ΠΡ. Ἐὰν μὲν (φησὶ) τὴν Δόξαν ταύτην προσδέξῃται, τὴν ἄγουσαν αὐτὸν εἰς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν, καθαρθεὶς ὑπ' αὐτῆς, σώζεται, καὶ μακάριος καὶ εὐδαίμων γίγνεται ἐν παντὶ τῷ βίῳ· εἰ δὲ μὴ, πάλιν πλανᾶται ὑπὸ τῆς

48) Θέλει εἶσθαι καιρός. Δ. Σ. Ἐκποιῶ 7). Θέλει εἶσθαι καιρός νὰ ὁμιλήσωμεν καὶ εἰς τὸ μέλλον περὶ τούτων. 49) Ἄς ἀσχοληθῶμεν. 50) Ἐν ὅσῳ. 51) Ὅταν ἐξέλθῃ τῆς μέθης ὁ ἄνθρωπος. 52) Ὅτι δὲν ἔτρωγεν αὐτὸς εἰς τὴν εὐχαρίαν, εἰς τὴν ὑπόσταν τὸν προσεκάλουν.

53) Τῆς ἡδυπαθείας. 54) Κλέπτειν. 55) Λεηλατεῖν. 56) Τοῖς ἀνθρώποις. 57) Μικρὰν θυρίαν. 58) Ἀσχημοί. 59) Συνεχῶς μεταβαίνει ἀπὸ ἐνικοῦ εἰς πληθυντικόν, ἐννοῶν ὅτε μὲν τοὺς ἀνθρώπους, ὅτε δὲ τὸν πεισθέντα εἰς αὐτὰς ἄνθρωπον. 60) Τελειώνει. 61) Τὸν ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὰ κακά. 62) Τῷ συσταίνει.